

PRAWO OŚWIATOWE

(lipiec – grudzień 2005)

61

Prawo oświatowe

Bogusław Tundzios

I. Nowe akty prawne.

Zacznijmy od ważniejszych aktów prawnych, które ukazały się po 1 lipca 2005 r.. Są to:

1. USTAWA z dnia 29 sierpnia 2005 r. o Funduszu im. Komisji Edukacji Narodowej (Dz. U. Nr 167, poz. 1400)
2. ROZPORZĄDZENIE Ministra Edukacji Narodowej z dnia 27 października 2005 r. w sprawie stawek oraz szczegółowych zasad, trybu udzielania i rozliczania dotacji przedmiotowych do podręczników szkolnych i akademickich (Dz. U. Nr 218, poz. 1841)
3. ROZPORZĄDZENIE Ministra Edukacji i Nauki z dnia 16 grudnia 2005 r. w sprawie regulaminu konkursu na stanowisko kuratora oświaty oraz trybu pracy komisji konkursowej (Dz. U. Nr 253, poz. 2129)
4. ROZPORZĄDZENIE Ministra Edukacji i Nauki z dnia 22 grudnia 2005 r. w sprawie sposobu podziału części oświatowej subwencji ogólnej dla jednostek samorządu terytorialnego w roku 2006 (Dz.U. z 2005r. Nr 266, poz. 2231)

Swoistej transformacji uległo w tym czasie ministerstwo, które z Ministerstwa Edukacji Narodowej i Sportu stało się na krótko ponownie Ministerstwem Edukacji Narodowej, a od listopada nazwa naszego resortu brzmi: Ministerstwo Edukacji i Nauki. Jego status

i zakres działania regulują wymienione poniżej rozporządzenia:

5. ROZPORZĄDZENIE Rady Ministrów z dnia 31 października 2005 r. w sprawie utworzenia Ministerstwa Edukacji i Nauki oraz zniesienia Ministerstwa Edukacji Narodowej i Ministerstwa Nauki i Informatyzacji (Dz. U. Nr 220, poz. 1879).
6. ROZPORZĄDZENIE Prezesa Rady Ministrów z dnia 31 października 2005 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Edukacji i Nauki (Dz. U. Nr 220, poz. 1886)

Ukazało się także długo oczekiwane:

7. ROZPORZĄDZENIE Ministra Zdrowia z dnia 27 października 2005 r. w sprawie orzekania o potrzebie udzielenia nauczycielowi urlopu dla poratowania zdrowia (Dz.U. Nr 233, poz.1991), jako wykonawcze do art. 73 ust. 11 KN., z mocą obowiązującą od dnia 15 grudnia 2005 r.

Rozporządzenie określa: tryb orzekania o potrzebie udzielenia nauczycielowi urlopu dla poratowania zdrowia, sposób prowadzenia dokumentacji związanej z wydawaniem orzeczeń, wzór orzeczenia oraz tryb odwoławczy od orzeczeń;

Cytując za witryną internetową MEIN „należy zwrócić uwagę w szczególności na te przepisy ww. rozporządzenia, które bezpośrednio odnoszą się do nauczycieli oraz dyrektorów szkół. I tak:

– orzeczenie o potrzebie udzielenia nauczycielowi urlopu dla poratowania zdrowia sporządza się w trzech egzemplarzach, z których jeden doręcza się nauczycielowi,

– drugi przesyła dyrektorowi szkoły, a trzeci dołącza się do indywidualnej dokumentacji osoby badanej (§ 3 ust. 1);
– nauczyciel lub dyrektor szkoły zatrudniającej nauczyciela może, w terminie 14 dni od dnia otrzymania orzeczenia, wnieść odwołanie od jego treści wraz z uzasadnieniem (§ 4 ust. 1);
– odwołanie wnosi się za pośrednictwem lekarza, który wydał orzeczenie, do organu odwoławczego, którym jest wojewódzki ośrodek medycyny pracy właściwy ze względu na miejsce wydania orzeczenia (§ 4 ust. 2).”

II. Zmiany w dotychczasowych przepisach.

Najważniejsze zmiany oświatowych aktów prawnych przedstawiają się następująco (numery publikatorów zostały wyróżnione):

8. Ustawa z dnia 26 stycznia 1982 r. Karta Nauczyciela (Dz. U. z 2003 r. Nr 118, poz. 1112, Nr 137, poz. 1304, Nr 203, poz. 1966, Nr 213, poz. 2081 i Nr 228, poz. 2258, z 2004 r. Nr 96, poz. 959 i Nr 179, poz. 1845 oraz z 2005 r. Nr 10, poz. 71), **Nr 167, poz. 1397** – zmiana dotyczy zapisu w art. 88 ust. 2a.: „Nauczyciele urodzeni po dniu 31 grudnia 1948 r., a przed dniem 1 stycznia 1969 r., zachowują prawo do emerytury, o której mowa w ust. 1, bez względu na wiek, w ciągu **dziewięciu** lat od dnia wejścia w życie ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych”, **Nr 179, poz. 1487** – zmiany art. 1 oraz 42: ustawie Karta Nauczyciela podlegają także **publiczne kolegia pracowników służb społecznych, Nr 181, poz. 1526** – zmiana w art.

- 91b, zgodnie z wyrokiem Trybunału Konstytucyjnego z dnia 8 września 2005 r. sygn. akt P 17/04 (Dz. U. Nr 181, poz. 1526)¹.
9. Rozporządzenie Ministra Edukacji Narodowej i Sportu z dnia 18 kwietnia 2002 r. w sprawie organizacji roku szkolnego (Dz. U. Nr 46, poz. 432, z 2003 r. Nr 104, poz. 965 i Nr 141, poz. 1362, z 2004 r. Nr 164, poz. 1716 oraz z 2005 r. Nr 142, poz. 1191 – zmiana w § 2. (§ 2. 4. *W klasach (semestrach) programowo najwyższych:*
- 1) *szkół ponadgimnazjalnych: liceów ogólnokształcących, liceów profilowanych, techników, uzupełniających liceów ogólnokształcących i techników uzupełniających,*
 - 2) *ponadpodstawowych szkół średnich dających możliwość uzyskania świadectwa dojrzałości, zajęcia dydaktyczno-wychowawcze kończą się w najbliższy piątek po dniu 1 stycznia lub w ostatni piątek kwietnia.).*
10. Rozporządzenie Ministra Edukacji Narodowej z dnia 24 października 2005 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie warunków i sposobu oceniania, klasyfikowania i promowania uczniów i słuchaczy oraz przeprowadzania sprawdzianów i egzaminów w szkołach publicznych (Dz. U. Nr 199, poz. 2046 oraz z 2005 r. Nr 74, poz. 649, Nr 108, poz. 905 oraz z 2005 r. Nr 218, poz.

1840) – obszerna nowelizacja rozporządzenia dotycząca m. in. zasad klasyfikowania i promowania (§ 15, 17, 18, 19), organizacji i przebiegu sprawdzianu przeprowadzanego w ostatnim roku nauki w szkole podstawowej i egzaminu przeprowadzanego w ostatnim roku nauki w gimnazjum, egzaminu maturalnego oraz egzaminu potwierdzającego kwalifikacje zawodowe. Zmiany zapisów mają wchodzić sukcesywnie w życie w roku 2006 i 2007.

11. Rozporządzenie Ministra Edukacji Narodowej i Sportu z dnia 7 marca 2005 r. w sprawie rodzajów i szczegółowych zasad działania placówek publicznych, warunków pobytu dzieci i młodzieży w tych placówkach oraz wysokości i zasad odpłatności wnoszonej przez rodziców za pobyt ich dzieci w tych placówkach (Dz. U. Nr 52, poz. 467 oraz z 2005 r. Nr 212, poz. 1767)
12. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 22 grudnia 1998 r. w sprawie wykazu szkół, które prowadzi: minister właściwy do spraw wewnętrznych, Minister Obrony Narodowej i Minister Sprawiedliwości (Dz. U. Nr 162, poz. 1134, z 2000 r. Nr 79, poz. 890 oraz z 2005 r. Nr 213, poz. 1775)

III. Nowe regulacje prawne dotyczące dzieci niepełnosprawnych.

Warto zwrócić uwagę na poniższe akty prawne, odnoszące się do organizacji pracy z dziećmi i młodzieżą niepełnosprawną w szkołach i placówkach, wydane w 2005 r. Zastąpiły one i uzupełniły dotychczasowe uregulowania²:

1. ROZPORZĄDZENIE Ministra Edukacji Narodowej i Sportu z dnia 4 kwietnia 2005 r. w sprawie organi-

zowania wczesnego wspomagania rozwoju dzieci (Dz. U. Nr 68, poz. 587)

Rozporządzenie określa warunki organizowania wczesnego wspomagania rozwoju dzieci, mającego na celu pobudzenie psychoruchowego i społecznego rozwoju dziecka od chwili wykrycia niepełnosprawności do podjęcia nauki w szkole, w tym kwalifikacje wymagane od osób prowadzących wczesne wspomaganie, a także formy współpracy z rodziną dziecka.

W tym celu dyrektor (odpowiednio przedszkola, szkoły, ośrodka lub poradni) powołuje zespół wczesnego wspomaganie rozwoju dziecka, do którego zadań należy w szczególności:

- 1) ustalenie, na podstawie opinii o potrzebie wczesnego wspomagania rozwoju dziecka, kierunków i harmonogramu działań w zakresie wczesnego wspomagania i wsparcia rodziny dziecka;
- 2) nawiązanie współpracy z zakładem opieki zdrowotnej lub ośrodkiem pomocy społecznej w celu zapewnienia dziecku rehabilitacji, terapii lub innych form pomocy, stosownie do jego potrzeb;
- 3) opracowanie i realizowanie z dzieckiem i jego rodziną indywidualnego programu wczesnego wspomagania, z uwzględnieniem działań wspomagających rodzinę dziecka w zakresie realizacji programu, koordynowania działań specjalistów prowadzących zajęcia z dzieckiem oraz oceniania postępów dziecka;
- 4) analizowanie skuteczności pomocy udzielanej dziecku i jego rodzinie, wprowadzanie zmian w indywidualnym programie wczesnego wspomagania, stosownie do potrzeb dziecka i jego rodziny, oraz planowanie dalszych działań w zakresie wczesnego wspomagania.

Zajęcia w ramach wczesnego wspomagania są prowadzone indywidualnie lub grupowo z dzieckiem i jego rodziną. w wymiarze od 4 do 8 godzin w miesiącu, w zależności od możliwości psychofizycznych i potrzeb dziecka.

¹ art. 91b ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 26 stycznia 1982 r. – Karta Nauczyciela, w brzmieniu obowiązującym do dnia wejścia w życie ustawy z dnia 15 lipca 2004 r. o zmianie ustawy – Karta Nauczyciela oraz o zmianie niektórych innych ustaw, w zakresie, w jakim w związku z art. 1 ust. 2 pkt 2 lit. b wyłącza stosowanie art. 88 tej ustawy do nauczyciela zatrudnionego w placówce niepublicznej w wymiarze co najmniej 1/2 obowiązkowego wymiaru zajęć, oraz art. 91b ust. 2 pkt 4 ustawy z dnia 26 stycznia 1982 r. – Karta Nauczyciela, w brzmieniu nadanym przez art. 1 pkt 34 lit. a ustawy z dnia 15 lipca 2004 r. o zmianie ustawy – Karta Nauczyciela oraz o zmianie niektórych innych ustaw, w zakresie, w jakim w związku z art. 1 ust. 2 pkt 2 lit. b wyłącza stosowanie art. 88 tej ustawy do nauczyciela zatrudnionego w placówce niepublicznej w wymiarze co najmniej 1/2 obowiązkowego wymiaru zajęć, są niezgodne z art. 32 ust. 1, a przez to z nakazem urzędowania zasad sprawiedliwości społecznej wyrażonym w art. 2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej.

² Zarządzenie nr 29 Ministra Edukacji Narodowej z dnia 4 października 1993 r. w sprawie zasad organizowania opieki nad uczniami niepełnosprawnymi, ich kształcenia w ogólnodostępnych i integracyjnych publicznych przedszkolach, szkołach i placówkach oraz organizacji kształcenia specjalnego (Dz. Urz. MEN Nr 9, poz. 36).

Zespół współpracuje z rodziną dziecka w szczególności przez:

- 1) udzielanie pomocy w zakresie kształtowania postaw i zachowań pożądaných w kontaktach z dzieckiem: wzmocnienie więzi emocjonalnej pomiędzy rodzicami i dzieckiem, rozpoznawanie zachowań dziecka i utrwalanie właściwych reakcji na te zachowania;
- 2) udzielanie instruktażu i porad oraz prowadzenie konsultacji w zakresie pracy z dzieckiem;
- 3) pomoc w przystosowaniu warunków w środowisku domowym do potrzeb dziecka oraz w pozyskaniu i wykorzystaniu w pracy z dzieckiem odpowiednich środków dydaktycznych i niezbędnego sprzętu.

2. ROZPORZĄDZENIE Ministra Edukacji Narodowej i Sportu z dnia 18 stycznia 2005 r. w sprawie warunków organizowania kształcenia, wychowania i opieki dla dzieci i młodzieży niepełnosprawnych oraz niedostosowanych społecznie w specjalnych przedszkolach, szkołach i oddziałach oraz w ośrodkach (Dz. U. Nr 19, poz. 166)

3. ROZPORZĄDZENIE Ministra Edukacji Narodowej i Sportu z dnia 18 stycznia 2005 r. w sprawie warunków organizowania kształcenia, wychowania i opieki dla dzieci i młodzieży niepełnosprawnych oraz niedostosowanych społecznie w przedszkolach, szkołach i oddziałach ogólnodostępnych lub integracyjnych (Dz. U. Nr 19, poz. 167)

Pierwszy z dwóch aktów prawnych dotyczy placówek specjalnych.

Drugi – określa warunki organizowania kształcenia, wychowania i opieki dla dzieci i młodzieży niepełnosprawnych oraz niedostosowanych społecznie, wymagających stosowania specjalnej organizacji nauki i metod pracy.

Kształcenie dzieci i młodzieży niepełnosprawnych oraz niedostosowanych społecznie w szkołach i oddziałach integracyjnych jest prowadzone nie dłużej niż do ukończenia przez ucznia:

- 1) 18. roku życia – w przypadku szkoły podstawowej;
- 2) 21. roku życia – w przypadku gimnazjum;
- 3) 24. roku życia – w przypadku szkoły ponadgimnazjalnej lub dotychczasowej szkoły ponadpodstawowej.

Przedszkola, szkoły i oddziały integracyjne zapewniają dzieciom i młodzieży niepełnosprawnym oraz niedostosowanym społecznie:

- 1) realizację zaleceń zawartych w orzeczeniu o potrzebie kształcenia specjalnego;
- 2) odpowiednie warunki do nauki, sprzęt specjalistyczny i środki dydaktyczne;
- 3) realizację programu wychowania przedszkolnego, programu nauczania, programu wychowawczego i programu profilaktyki, dostosowanych do indywidualnych potrzeb edukacyjnych i możliwości psychofizycznych, z wykorzystaniem odpowiednich form i metod pracy dydaktycznej i wychowawczej;
- 4) zajęcia rewalidacyjne lub zajęcia socjoterapeutyczne, stosownie do potrzeb;
- 5) integrację ze środowiskiem rówieśniczym.
- 6) Udzielanie pomocy rodzicom (prawnym opiekunom) dzieci i młodzieży niepełnosprawnych oraz niedostosowanych społecznie w zakresie doskonalenia umiejętności niezbędnych we wspieraniu ich rozwoju.

W tym celu zatrudnia się dodatkowo nauczycieli posiadających kwalifikacje wymagane do zajmowania stanowiska nauczyciela w odpowiednich typach i rodzajach specjalnych przedszkoli i szkół oraz odpowiednich specjalistów, w celu współorganizowania kształcenia integracyjnego.

Nauczyciele i specjaliści:

- 1) rozpoznają potrzeby edukacyjne i możliwości psychofizyczne dzieci i młodzieży niepełnosprawnych oraz niedostosowanych społecznie;
- 2) współorganizują zajęcia edukacyjne i pracę wychowawczą w formach integracyjnych, w szczególności:
 - a) wspólnie z nauczycielami prowadzącymi zajęcia edukacyjne wybiera-

ją lub opracowują programy wychowania przedszkolnego i programy nauczania,

b) dostosowują realizację programów wychowania przedszkolnego, programów nauczania, programu wychowawczego i programu profilaktyki do indywidualnych potrzeb edukacyjnych i możliwości psychofizycznych dzieci i młodzieży niepełnosprawnych oraz niedostosowanych społecznie,

c) w zależności od indywidualnych potrzeb edukacyjnych i możliwości psychofizycznych uczniów niepełnosprawnych oraz niedostosowanych społecznie, wspólnie z nauczycielami prowadzącymi zajęcia edukacyjne, opracowują dla każdego ucznia i realizują indywidualne programy edukacyjne określające zakres zintegrowanych działań nauczycieli i specjalistów oraz rodzaj zajęć rewalidacyjnych lub zajęć socjoterapeutycznych prowadzonych z uczniem,

d) uczestniczą w zajęciach edukacyjnych prowadzonych przez innych nauczycieli;

- 3) prowadzą zajęcia rewalidacyjne lub zajęcia socjoterapeutyczne;
- 4) udzielają pomocy nauczycielom prowadzącym zajęcia edukacyjne w doborze metod pracy z uczniami niepełnosprawnymi oraz niedostosowanymi społecznie;
- 5) prowadzą lub organizują różnego rodzaju formy pomocy pedagogicznej i psychologicznej dla dziecka i jego rodziny.

Sprawdziany i egzaminy zewnętrzne – ich warunki i formę – dostosowuje się do indywidualnych potrzeb edukacyjnych i możliwości psychofizycznych ucznia lub absolwenta niepełnosprawnego lub niedostosowanego społecznie, na podstawie orzeczenia o potrzebie kształcenia specjalnego.

IV. Zakończenie.

Pozostaje wyrazić nadzieję, że w najbliższym czasie nastąpi uporządkowanie prawa oświatowego, odbiurokratyzowanie oświaty, odejście od wielu zbyt szczegóło-

wych zapisów utrudniających w praktyce funkcjonowanie szkół i placówek. Trudno przewidzieć, w jakim kierunku pójść zmiany np. choćby w zakresie sprawowania nadzoru pedagogicznego, oceniania czy programów naucza-

nia. O zapowiedziach i nowościach będziemy się starali informować naszych Czytelników na bieżąco. ■

Autor jest nauczycielem konsultantem ds. wspierania kadry kierowniczej oświaty w Mazowieckim Samorządowym Centrum Doskonalenia Nauczycieli Wydział w Radomiu.

Kształcenie zawodowe specjalne

Odpowiedzi MENiS na najczęściej pojawiające się pytania:

1. Kto ustala zawody, w których kształci konkretna szkoła?

Zgodnie z art. 39 ust. 5 ustawy o systemie oświaty z dnia 7 września 1991 r. Dyrektor szkoły prowadzącej kształcenie zawodowe, w porozumieniu z organem prowadzącym szkołę i po zasięgnięciu opinii kuratora oświaty oraz opinii odpowiednio wojewódzkiej lub powiatowej rady zatrudnienia, ustala zawody, w których kształci szkoła. Przepis ten dotyczy również szkół specjalnych prowadzących kształcenie zawodowe.

2. Czym kieruje się dyrektor szkoły ustalając zawody?

Przy ustaleniu zawodów, w których będzie kształcić szkoła, dyrektor kieruje się klasyfikacją zawodów szkolnictwa zawodowego. *Klasyfikacja określa zawody, typy szkół, w których może odbywać się kształcenie, a także okres kształcenia w zasadniczej szkole zawodowej, oraz ministrów właściwych dla zawodów, na których wniosek zawody zostały wprowadzone.*

3. Czy przewidywana jest oddzielna klasyfikacja zawodowa zawodów szkolnictwa zawodowego specjalnego?

Nie przewiduje się oddzielnej klasyfikacji zawodów szkolnictwa zawodowego specjalnego.

4. Czy zostanie utworzona przez MENiS lista zawodów, w których mogą być kształceni niepełnosprawni o określonej niepełnosprawności?

Ministerstwo Edukacji Narodowej i Sportu nie widzi uzasadnienia tworzenia listy zawodów, w których można kształcić osoby niepełnosprawne. Jesteśmy zainteresowani tym, aby zwiększała się oferta zawodów, w których odbywa się kształcenie osób niepełnosprawnych.

5. Czy w szkole publicznej lub niepublicznej z uprawnieniami szkoły publicznej może odbywać się kształcenie w zawodach nie objętych klasyfikacją zawodów szkolnictwa zawodowego?

Tego typu kształcenie zawodowe może odbywać się jedynie w trybie eksperymentu pedagogicznego.

6. W jaki sposób do klasyfikacji zawodów szkolnictwa zawodowego wprowadzane są nowe zawody?

Stowarzyszenie zawodowe, samorządy gospodarcze oraz inne organizacje gospodarcze mogą wystąpić do właściwych ministrów z propozycją ustanowienia nowych zawodów szkolnictwa zawodowego. Inicjatorem wprowadzenia nowego zawodu do klasyfikacji zawodów szkolnictwa zawodowego może być jedynie minister właściwy, który kieruje odpowiednim dla zawodu działem administracji rządowej. Występuje on do ministra właściwego do spraw oświaty i wychowania z właściwym wnioskiem, który zawiera opis zawodu ze zbiorem umiejętności zawodowych.

7. Czy może być utworzony oddział przysposabiający do pracy dla uczniów z upośledzeniem umiarkowanym i znacznym?

W § 7 ramowego statutu zasadniczej szkoły zawodowej, który stanowi **załącznik nr 4** do rozporządzenia Ministra Edukacji Narodowej i Sportu z dnia 31 stycznia 2002 r. zmieniającego rozporządzenie w sprawie ramowych statutów publicznego przedszkola oraz publicznych szkół (Dz. U. z 2002 r. Nr 10, poz. 96) **uregulowano organizację oddziałów przysposabiających do pracy.**

Natomiast w rozporządzeniu Ministra Edukacji Narodowej i Sportu z dnia 12 lutego 2002 r. w sprawie ramowych planów nauczania w szkołach publicznych (Dz. U. z 2002 r. Nr 15, poz. 142) zamieszczono **załącznik nr 14** zawierający ramowy plan nauczania dla oddziałów przysposabiających do pracy organizowanych dla uczniów z upośledzeniem umysłowym w stopniu umiarkowanym i znacznym w zasadniczej szkole zawodowej.

8. Czy Ministerstwo przygotowuje informator o ponadpowiatowych szkołach specjalnych?

W pierwszym półroczu bieżącego roku planujemy zebrać informacje do Ogólnopolskiego Informatora Kształcenia Specjalnego. Informator ten będzie zawierał m.in. informacje, w jakich zawodach kształceni są uczniowie z odpowiednią niepełnosprawnością w szkołach zawodowych.

Przekazując powyższe odpowiedzi na pytania jednocześnie informujemy, że sprawy **kształcenia zawodowego specjalnego** prowadzi w Departamencie Kształcenia Ogólnego, Specjalnego i Profilaktyki Społecznej Jacek Kwapisz – główny wizytator, we współpracy z Departamentem Kształcenia Zawodowego i Ustawicznego.

[Opracował DKOS we współpracy z DKZU]

Edukacja w zakresie udzielania pierwszej pomocy

W czwartek 23 marca 2006 r., w gmachu Ministerstwa Edukacji i Nauki w Warszawie odbyła się konferencja prasowa z udziałem Pana Jarosława Zielińskiego, Sekretarza Stanu w MEiN oraz Pana Jarosława Pinkasa, Podsekretarza Stanu w Ministerstwie Zdrowia. Spotkanie dotyczyło prowadzonej w szkołach edukacji w zakresie udzielania pierwszej pomocy. Ustawa o ratownictwie medycznym, której projekt znajduje się w uzgodnieniach międzyresortowych i konsultacjach z partnerami społecznymi, przewiduje także prowadzenie w szkołach zajęć edukacyjnych w zakresie udzielania pierwszej pomocy.

Pan Minister Jarosław Zieliński zaznaczył, że w nowelizowanych podstawach programowych kształcenia ogólnego ratownictwu medycznemu poświęci się więcej miejsca. W wielu szkołach już obecnie dzieci i młodzież są uczeni zasad udzielania pierwszej pomocy. Wynika to z realizacji obowiązujących podstaw programowych oraz z działalności w szkołach różnych organizacji, które, po uzyskaniu zgody Ministerstwa, prowadzą szkolenia w placówkach oświatowych z zakresu pomocy przedmedycznej i pierwszej pomocy. MEiN oczekuje rzetelnych propozycji współpracy z dobrze do tego przygotowanymi organizacjami. Pan Minister zapewnił, że wszyscy partnerzy będą traktowani jednakowo a ich propozycje będą oceniane zgodnie z procedurami określonymi w ustawie o systemie oświaty i w rozporządzeniu ministra właściwego do spraw oświaty w sprawie dopuszczania do użytku szkolnego programów wychowania przedszkolnego, programów nauczania i podręczników oraz cofania dopuszczenia.

Pan Minister Jarosław Pinkas podkreślił znaczenie znajomości zasad ratownictwa medycznego oraz przypomniał, że obecnie wiele organizacji prowadzi kursy i szkolenia, które mają nauczyć młodych ludzi umiejętności ratowania zdrowia i życia ludzkiego.]

Warszawa, 2005-12-08

MINISTERSTWO EDUKACJI I NAUKI**Departament Kształcenia Zawodowego i Ustawicznego****Państwo /wszyscy/****Kuratorzy**

W związku z licznymi sygnałami dotyczącymi problemów z wprowadzaniem specjalizacji i liczbą godzin przeznaczonych na realizację zajęć specjalizujących – Ministerstwo Edukacji i Nauki Departament Kształcenia Zawodowego i Ustawicznego uprzejmie przypomina, że szkoła może wybrać i wprowadzić specjalizację w zawodzie, jeżeli podstawa programowa kształcenia w danym zawodzie przewiduje taką możliwość. Wyboru specjalizacji dokonuje dyrektor szkoły po zasięgnięciu opinii rady pedagogicznej. Decyzja taka powinna być odpowiedzią na potrzeby regionalnego rynku pracy, a w efekcie prowadzić do zwiększenia szans absolwentów na podjęcie zatrudnienia.

Maksymalny wymiar godzin przeznaczonych na realizację zajęć z zakresu specjalizacji, która jest przyuczeniem do przyszłego stanowiska lub pokrewnych stanowisk pracy, określa podstawa programowa w każdym zawodzie. Godziny na specjalizację pochodzą z puli godzin przeznaczonych w danym typie szkoły na obowiązkowe zajęcia edukacyjne z zakresu kształcenia zawodowego. Specjalizacja może być realizowana w formie zajęć teoretycznych i zajęć praktycznych specjalizujących lub wyłącznie w formie zajęć praktycznych specjalizujących. Zajęcia praktyczne specjalizujące i miejsca ich realizacji nie odbiegają swym charakterem od zajęć praktycznych, będących jednym z obowiązkowych przedmiotów ujętych w większości programów nauczania dla zawodów.

Ponieważ wprowadzenie specjalizacji w zawodzie pod koniec okresu kształcenia nie jest obowiązkowe, to oczywistym jest, że dyrektor szkoły może przeznaczyć wszystkie godziny ujęte w ramowym planie nauczania tylko na obowiązkowe zajęcia edukacyjne z zakresu kształcenia zawodowego, a więc na realizację przedmiotów zawodowych, bądź modułów ogólnozawodowych i zawodowych, ujętych w dopuszczonym do użytku szkolnego programie nauczania.

W związku z powyższymi wyjaśnieniami Ministerstwo Edukacji i Nauki – Departament Kształcenia Zawodowego i Ustawicznego uprzejmie przypomina, że standardy wymagań potwierdzających kwalifikacje w danym zawodzie ujmują wyłącznie treści kształcenia zawarte w podstawie programowej kształcenia w tym zawodzie. Zatem egzamin potwierdzający kwalifikacje zawodowe przeprowadzany jest w zawodzie, zaś specjalizacja, często odmienna w każdej ze szkół prowadzących kształcenie zawodowe, nie jest przedmiotem sprawdzenia na zewnętrznym egzaminie zawodowym.

p.o. Zastępcy Dyrektora
Ewa Konikowska-Kruk